

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LVII. — Wydana i rozesłana dnia 31. marca 1917.

Preś: (№ 134.—137.) 134. Rozporządzenie o odroczeniu sporządzenia nowej listy zarządców. — 135. Rozporządzenie o oznaczeniu wartości zaindebentowanych praw najmu dzierżawy przy szacowaniu nieruchomości. — 136. Obwieszczenie w sprawie utworzenia Komisji dla gospodarstwa wojennego i przejściowego. — 137. Rozporządzenie w sprawie utworzenia Jeneralnego Komisarjatu dla gospodarstwa wojennego i przejściowego w Ministerstwie handlu.

134.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, z Kierownikiem Ministerstwa rolnictwa i z Ministrem robót publicznych z dnia 17. marca 1917

o odroczeniu sporządzenia nowej listy zarządców.

Nową listę zarządców przymusowych, jaką w myśl § 156. instrukcyi i w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 116, mają w roku 1917 sporządzić niebawem sądy, należy sporządzić znów dopiero w roku 1918. Aż dotego czasu należy używać ostatniej sporządzonej listy zarządców, a w razie potrzeby sprostować i uzupełnić ją po myśli § 156. instrukcyi.

Clam-Martinić wlr.
Handel wlr.

Trnka wlr.
Schenk wlr.

135.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, z Kierownikiem Ministerstwa rolnictwa i z Ministrem robót publicznych z dnia 23. marca 1917

o oznaczeniu wartości zaindebentowanych praw najmu i dzierżawy przy szacowaniu nieruchomości.

W myśl § 1121. p. ks. u. c. w brzmieniu trzeciej noweli częściowej do powszechnej księgi ustaw cywilnych należy traktować w razie przymusowej sprzedaży sądowej prawo najmu i dzierżawy, jeżeli jest wpisane do ksiąg publicznych, na równi ze służebnością. W myśl § 143. trzeciej noweli częściowej niema jednak nowy przepis zastosowania do umów najmu i dzierżawy, które zostały wpisane przed dniem 1. stycznia 1917.

1. Stosownie do tego zmienia się § 21. regulaminu szacowania nieruchomości (rozporządzenie Ministra sprawiedliwości, Ministra spraw wewnętrznych i Ministra rolnictwa z dnia 25. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 175), a pierwsze dwa ustępy § 21. mają opiewać:

„Przy szacowaniu nieruchomości należy podać, jaką wartość ma nieruchomość przy utrzymaniu w mocy ciężących na niej służebności, wymów

i innych ciężarów realnych, tudzież jaką wartość ma ona bez tego obciążenia; oprócz tego należy ciężące na nieruchomości służebności, wymowy i inne ciężary realne osobno ocenić i podać w protokole oszacowania odpowiadające im kwoty kapitału (§ 144., ustęp 2. o. e.). Postanowienia poprzednich zdań mają zastosowanie do praw najmu i dzierżawy, wpisanych na nieruchomości z pierwszeństwem po dniu 31. grudnia 1916.

Praw najmu i dzierżawy, zaindublowanych na nieruchomości przed dniem 1. stycznia 1917, nie należy uwzględniać przy oznaczaniu wartości nieruchomości samej, natomiast należy ocenić wartość zaindublowanego prawa najmu i dzierżawy dla obliczenia odszkodowania, należącego się biorącemu w najem lub dzierżawę z powodu przedwczesnego uchylenia prawa najmu lub dzierżawy.“

2. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Clam-Martinic wtr.
Handel wtr.

Trnka wtr.
Schenk wtr.

136.

Obwieszczenie Ministra handlu z dnia 30. marca 1917

w sprawie utworzenia Komisji dla gospodarstwa wojennego i przejściowego.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższą decyzją z dnia 24. marca 1917 najłaskawiej zatwierdzić utworzenie Komisji dla gospodarstwa wojennego i przejściowego jakoteż podany poniżej statut tejże Komisji.

Urban wtr.

Statut

Komisji dla gospodarstwa wojennego
i przejściowego.

§ 1.

Aby osiągnąć jednolite postępowanie administracji we wszystkich kwestiach, dotyczących się unormowania gospodarczej działalności w czasie wojny i przejścia do gospodarstwa pokojowego, ustanawia się Komisję dla gospodarstwa wojennego i przejściowego, złożoną ze zastępców wszystkich interesowanych władz centralnych.

Naradom i uchwałom tej Komisji podlegają wszystkie kwestye gospodarstwa wojennego i przejściowego, dotyczące równocześnie zakresu działania kilku władz centralnych i niedające się załatwić w krótszej drodze albo wymagające komisijnego traktowania ze względu na ich zasadnicze i powszechnie znaczenie.

§ 2.

Jako stałych zastępców do tej Komisji wysyłają ci Ministrowie, których zakresu działania przedewszystkiem dotyczą regularne prace Komisji, naczelników tych sekcji, które głównie zajmują się zadaniami gospodarstwa wojennego i przejściowego. Ministrowi wojny zastrzega się prawo wysłania dwóch zastępców.

Jeżeli przedmiotem rozprawy mają być sprawy innych Ministerstw, to należy zaprosić te Ministerstwa do wysłania zastępcy, który przy naradzie w sprawie odnośnego przedmiotu ma wszystkie prawa stałego członka Komisji.

Członkowie Komisji mają prawo w razie przeszkody albo dla zastąpienia siebie w wydziałach komisji (§§ 3. i 4.) wymienić swoich zastępców.

Komisji przewodniczy Minister handlu. Zastępcami swoimi w przewodniczeniu mianuje on po jednym zastępcy Ministerstwa handlu, Ministerstwa skarbu i Ministerstwa rolnictwa i oznacza porządek, w jakim oni są powołani do zastępowania.

W miarę potrzeby można przybierać do narad Komisji z głosem doradczym za zgodą każdego przewodniczącego także referentów fachowych, nie będących członkami Komisji, oraz fachowych współpracowników Jeneralnego Komisarjatu dla gospodarstwa wojennego i przejściowego w Ministerstwie handlu.

§ 3.

Dla narad i uchwał w kwestiach, które nie dotyczą wszystkich władz centralnych, wymienionych w § 2., może przewodniczący ustanawiać za zgodą Komisji osobne wydziały.

Taksamo może przewodniczący za zgodą Komisji ustanawiać subkomitety dla przygotowania poszczególnych kwestyi.

§ 4.

Dla rozstrzygnięcia o prośbach co do udzielenia pozwolenia na przywóz, wywóz lub przewóz, ustanawia się stały osobny wydział pod tytułem „Biuro centralne dla udzielania zezwoleń na przywóz, wywóz i przewóz.“

Wyjąwszy sprawy szczególnie nagle powinny być Główny Wydział wysłuchany we wszystkich przypadkach, w których chodzi o zasadnicze kwestye gospodarstwa wojennego i przejściowego albo o rozdzielenie możliwości poboru między rozmaite gałęzie zarobku.

§ 7.

Dla pokrycia kosztów, narosłych przez wykonywanie czynności Głównego Wydziału, można nałożyć na organizacje wojenno-gospodarcze świadczenia datków. Rodzaj i wysokość tego świadczenia datków ustanawia Minister handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu.

§ 8.

Wyjaśnienia i daty o sprawach gospodarczych, zażądane od Komisaryatu Jeneralnego, należy dostarczyć w granicach oznaczonego czasokresu w sposób dokładny i zgodny z prawdą. Legitymowanym odpowiednio wysłannikom Komisaryatu Jeneralnego należy dla przeprowadzenia będących ich obowiązkiem dochodzeń pozwolić na żądanie wglądać do korespondency i ksiąg handlowych, oraz obejrzeć przedsiębiorstwa i magazyny.

§ 9.

Fachowi współpracownicy Komisaryatu Jeneralnego i ich zastępcy, powołani do opracowania poszczególnych kwestyi znawcy i wszystkie inne

osoby, podlegające Jeneralnemu Komisaryatowi albo otrzymujące od niego zlecenia, jakoteż członkowie Głównego Wydziału mają obowiązek zachowywać milczenie o urządzeniach i o stosunkach interesów, o jakich dowiedzą się w ciągu swej działalności.

O ile osoby te nie są urzędnikami państwowymi, należy je zobowiązać przez przyrzeczenie do powyższego milczenia jakoteż do wypełniania swych obowiązków urzędowych w ogólności. Są one dalej obowiązane wydać jeneralnemu komisarzowi po ukończeniu swej działalności wszystkie zapiski i odpisy, odnoszące się do ich działalności.

§ 10.

Działający wbrew zamieszczonym w §§ 8. i 9. przepisom i obowiązkom, oraz wpółdziałający przytem, będą karani przez władzę polityczną aresztem do sześciu miesięcy albo grzywnami do 5000 koron, o ile czyny te nie podlegają surowszemu ukaraniu albo co do urzędników państwowych karom dyscyplinarnym.

§ 11.

Rozporządzenie to wchodzi w życie dnia 16. kwietnia 1917.

Spitzmüller wlr.

Schenk wlr.

Urban wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1917. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słowenskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1917** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniemu złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczący pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za	4 K 20 h	Rocznik	1872 za	6 K 40 h	Rocznik	1895 za	7 K — h
"	1850 "	10 " 50 "	"	1873 "	6 " 60 "	"	1896 "	7 " — "
"	1851 "	2 " 60 "	"	1874 "	4 " 60 "	"	1897 "	15 " — "
"	1852 "	5 " 20 "	"	1875 "	4 " — "	"	1898 "	6 " — "
"	1853 "	6 " 30 "	"	1876 "	3 " — "	"	1899 "	10 " — "
"	1854 "	8 " 40 "	"	1877 "	2 " — "	"	1900 "	7 " — "
"	1855 "	4 " 70 "	"	1878 "	4 " 60 "	"	1901 "	6 " — "
"	1856 "	4 " 90 "	"	1879 "	4 " 60 "	"	1902 "	7 " 50 "
"	1857 "	5 " 70 "	"	1880 "	4 " 40 "	"	1903 "	9 " — "
"	1858 "	4 " 80 "	"	1881 "	4 " 40 "	"	1904 "	5 " — "
"	1859 "	4 " — "	"	1882 "	6 " — "	"	1905 "	5 " — "
"	1860 "	3 " 40 "	"	1883 "	5 " — "	"	1906 "	12 " — "
"	1861 "	3 " — "	"	1884 "	5 " — "	"	1907 "	13 " — "
"	1862 "	2 " 80 "	"	1885 "	3 " 60 "	"	1908 "	9 " — "
"	1863 "	2 " 80 "	"	1886 "	4 " 60 "	"	1909 "	8 " 50 "
"	1864 "	2 " 80 "	"	1887 "	5 " — "	"	1910 "	8 " 40 "
"	1865 "	4 " — "	"	1888 "	8 " 40 "	"	1911 "	7 " — "
"	1866 "	4 " 40 "	"	1889 "	6 " — "	"	1912 "	12 " 50 "
"	1867 "	4 " — "	"	1890 "	5 " 40 "	"	1913 "	9 " 50 "
"	1868 "	4 " — "	"	1891 "	6 " — "	"	1914 "	15 " — "
"	1869 "	6 " — "	"	1892 "	10 " — "	"	1915 "	11 " 70 "
"	1870 "	2 " 80 "	"	1893 "	6 " — "	"	1916 "	12 " 70 "
"	1871 "	4 " — "	"	1894 "	6 " — "			

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły w **stanie wadliwym**, należy reklamować najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś **części wydań nieniemieckich** najpóźniej w **przebiegu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Temu osobnemu wydziałowi przewodniczy ustanowiony do tego przez Ministra skarbu zastępca Ministerstwa skarbu w Komisji dla gospodarstwa wojennego i przejściowego.

Skład i instrukcję tego osobnego wydziału ustanawia Minister skarbu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Porozumienie z Rządem królewsko-węgierskim, jakoteż z zarządem wojennym należy uzyskać w myśl istniejących w tym względzie osobnych układów i przepisów.

§ 5.

Porządek dzienny każdego posiedzenia Komisji dla gospodarstwa wojennego i przejściowego należy z reguły oznajmić trzy dni naprzód członkom Komisji, aby umożliwić im zasiągnięcie potrzebnych wskazówek i pełnomocnictw swoich Ministrów.

Przewodniczący ma jednak prawo w przypadkach nagłych przypuścić do rozprawy przedmioty, nie będące na porządku dziennym.

Każdy członek Komisji ma prawo zgłosić u przewodniczącego Komisji przedmioty rozprawy dla porządku dziennego jednego z najbliższych posiedzeń.

§ 6.

Przewodniczący wyznacza posiedzenia Komisji, układa porządek dzienny i następstwo, w jakim przedmioty mają być brane na rozprawę, kieruje rozprawą, otwiera i zamyka omawianie poszczególnych przedmiotów rozprawy i w danym razie rozstrzyga także o odroczeniu dalszych obrad.

Po zamknięciu omawiania zapada uchwała, przyczem każdy rzeczywisty członek Komisji ma jeden głos.

Aby członkom Komisji przed powzięciem uchwały umożliwić w razie potrzeby zasiągnięcie nowych wskazówek na podstawie wyniku narad, musi się odroczyć powzięcie uchwały co do jakiegos przedmiotu rozprawy do jednego z najbliższych posiedzeń, które musi się jednak odbyć najpóźniej w ciągu dni ośmiu, a to jeżeli tego odroczenia zażąda jeden z członków.

§ 7.

Protokoły Komisji i jej osobnych wydziałów rozsyła się wszystkim członkom, którym pozostawia się zdanie sprawy swoim Ministrom. Prezydentowi Ministrów przedkłada protokoły przewodniczący Komisji.

Uchwały Komisji, powzięte jednomyślnie, stanowią obowiązującą normę dla dalszych środków zarządu, jak długo nie zostaną zmienione albo uchylone przez nową tego rodzaju uchwałę.

Jeżeli nie uzyskano jednomyślnej uchwały, w takim razie spowoduje Minister handlu, jako przewodniczący Komisji, dalsze załatwienie sprawy na radzie Ministrów albo w komitecie Ministrów i uwiadomi o wyniku Komisję.

§ 8.

W sprawach ważnych o zasadniczem znaczeniu może Minister handlu, jako przewodniczący Komisji, zarządzić, aby sprawy te przed poddaniem ich obradom Komisji przedłożone zostały dla zasadniczego ustalenia wytycznych co do ich dalszego traktowania komitetowi interesowanych Ministrów, który ma zwołać Minister handlu.

Zwołanie tego komitetu Ministrów należy skutecznie także na żądanie jednego z interesowanych w tem Ministrów.

§ 9.

Sprawy biurowe Komisji prowadzi Jeneralny Komisaryat dla gospodarstwa wojennego i przejściowego w Ministerstwie handlu.

§ 10.

Komisyja ma rozpocząć swą działalność w dniu 16. kwietnia 1917.

137.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 30. marca 1917 w sprawie utworzenia Jeneralnego Komisaryatu dla gospodarstwa wojennego i przejściowego w Ministerstwie handlu.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Wykonanie wszystkich zadań administracyjnych, należących do zakresu działania Ministerstwa handlu, które mają za przedmiot unormowanie i popieranie gospodarczej działalności w czasie

wojny jakoteż przejście do gospodarstwa pokojowego, powierza się osobnemu oddziałowi Ministerstwa handlu, który ma tytuł „Jeneralny Komisarjat gospodarstwa wojennego i przejściowego.“

§ 2.

Komisaryat Jeneralny pozostaje pod kierownictwem jeneralnego komisarza dla gospodarstwa wojennego i przejściowego, któremu jest dodana potrzebna ilość zastępców.

Komisarz jeneralny wydaje zarządzenia w granicach swego zakresu działania, stosownie do wskazówek Ministra handlu, wydawanych ogólnie lub w każdym poszczególnym przypadku.

Komisaryat Jeneralny znosi się bezpośrednio ze wszystkimi władzami i urzędami państwowymi i autonomicznymi we formie, obowiązującej dla samego Ministerstwa handlu.

§ 3.

Komisarzowi jeneralnemu będą dodawani na jego propozycję fachowi współpracownicy, mianowani przez Ministra handlu.

Współpracownicy ci podlegają bezpośrednio komisarzowi jeneralnemu, który wydaje wszystkie szczegółowe postanowienia co do podziału i sprawowania ich czynności.

Komisarz jeneralny ma prawo przybierać w miarę potrzeby także innych znawców dla zopiniowania i opracowania poszczególnych kwestyi i przydawać współpracownikom zastępców.

Współpracownicy i ich zastępcy oraz znawcy, o ile mieszkają poza Wiedniem, mają prawo żądać zwrotu kosztów podróży. O ile należy im się ponadto należytość funkcyjna, postanawia Minister handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu.

§ 4.

Do współdziałania w pracach Jeneralnego Komisaryatu i w wykonywaniu środków przed siębranych w dziedzinie gospodarstwa wojennego i przejściowego, są obowiązane wszystkie władze państwowe jakoteż gminy. Współdziałanie to można szczegółowo unormować w drodze rozporządzenia.

Komisarz jeneralny postępuje się następnie przy wykonywaniu swych zarządzeń Izbami handlowymi i przemysłowymi, jakoteż związkami wojennymi lub gospodarczymi i wydziałami, które już utworzono drogą osobnych zarządzeń albo które jeszcze mają być utworzone, a wreszcie spółkami, jakie już istnieją albo mają być założone dla kupeckiego przeprowadzenia zakupna materiałów surowych i ich rozdziału.

W braku takich organizacyi można także innym korporacyom powierzyć prowizorycznie zadanie Związku wojennego albo gospodarczego. Następnie także gwarectw, związków konsumentów i innych organizacyi gospodarczych może użyć komisarz jeneralny do przeprowadzenia swoich zarządzeń.

§ 5.

Jako radę przyboczną Jeneralnego Komisaryatu i jako organ centralny różnych gospodarczo-wojennych organizacyi ustanawia się „Główny Wydział dla gospodarstwa wojennego i przejściowego.“

Na posiedzeniach Głównego Wydziału przewodniczy Minister handlu, a w jego zastępstwie komisarz jeneralny dla gospodarstwa wojennego i przejściowego lub jeden z jego zastępców.

Do tego Głównego Wydziału deleguje każdy związek wojenny lub gospodarczy przewodniczącego kierownictwa związku i jednego członka związku, powołanego przez Ministra handlu. Powołanie to następuje na podstawie propozycyi, którą ma zrobić wydział związku, a gdzie wydział taki nie istnieje, zgromadzenie związku i w której należy wymienić trzech członków bez ustanawiania porządku wymienienia.

Zastępstwo reszty korporacyi, utworzonych dla celów gospodarstwa wojennego i przejściowego albo mających sobie powierzone tego rodzaju zadania, unormuje Minister handlu odpowiednio do stanu rzeczy w danej chwili.

Minister handlu ma nadto zastrzeżone prawo mianowania dla Głównego Wydziału dwudziestu jego członków, którzy nie należą do żadnej tego rodzaju korporacyi.

Jako zastępcy rządu są obecnymi na posiedzeniach Głównego Wydziału przeznaczeni do tego funkcyonaryusze Komisaryatu Jeneralnego. Zastręga się Ministrowi handlu możność zaproszenia interesowanych władz centralnych do wydelegowania zastępców, jeżeli wymagają tego przedmioty, których rozprawa ma dotyczyć.

Członkowie Głównego Wydziału wykonują swoje funkcyje jako urząd honorowy. O ile członkom Głównego Wydziału należy się zwrot kosztów podróży, postanawia Minister handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu.

§ 6.

Zadaniem Głównego Wydziału jest w szczególności:

- a) wydawanie opinii i przedstawianie wniosków w sprawach gospodarstwa wojennego i przejściowego;
- b) przeprowadzanie gospodarczych zarządzeń, o ile powierzy mu je Komisaryat Jeneralny.